

SZIKRA JÁNOS

angyali üdvözlét

Áginak és Balázsnak

„...hajh, játssz, szél, dongjál legyecske, él az írás:
az embernek, lám, nem jó egyedül.”

(Sinka István)

*ez a mi énekiünk kétezer-nyolc nyarán
ez a mi életünk*

gong

*dobd el
nélküle minek*

*szórd szét
tetőt a szél a házcserepet
tábornok hadsereg nélkül
örömlánykoszorú nélkül mit ér a madám
dobd el*

szerelem nélkül minek

*istennek bitte magát s lón fajtája gyilkosa
a mindenség zöld szigetén Káin az úr a városban
a lélek barlangmélyén ő lakik
a pusztában barangoló kórokon ő uralkodik
szája minden ember szája
Káin szája bűdös*

*add nekem
édes szájad akkor is nekem
meghalok ha nem költözöl üregembe
nincs akit betöltsek magammal
magvető vagyok
üres
bontalan az én medencém
görbe vagyok nélküled
fájdalomtól vonagló öngyilkos vad biomassza
egyetlen gigászi gömbsejt a Föld az élet*

*szerencséd fiam
hogy öreganyámnak szólítottál*

*gyere a vér templomába
mielőtt még megszületnél megfogannál
elvarázsolt terroristák
robbantsuk föl anyám házát
apád házát
robbantsuk föl a miniszterelnököt
mit ér ha nem hajlamos az örületre
kiüllözünk a gyönyör tandemén
örület nélkül mit ér
ha nem iszik lúgkövet
kútba nem ugrik
ha nem falaz az összes várba egy-egy asszonyt
a vér a vér a vér a mi templomunk erős hazánk
lotyóból buziból nem lesz szalonna
a langyosakat nem hogy kiköpi
szájába se veszi
le sem bugyozza az úr
szőröstől bőröstől feketén sárgán pepitán
téged akar gonoszan szűzen
eredendő kurvaságodban is ártatlanul
ahogyan teremtett
pucéran kiszolgáltatottan szívedig nyíltan szemérmetlenül
nem önmagára kíváncsi az úr
elég tökkelütöttet spiclit gilisztát
faszfejet látott már hiábavalóan hosszú léte során
szerelmet akar tőled az úr
hastáncot falloszünnepet bölcsőkarnevált
szerelmet
amelyben semmit sem kapsz
ebből a boltból
csak amit magaddal hoztál azt vibeted*

játssz szél dongiál legyecske

szívembe sötét vízió
karmol szétmar a depresszió

ne mérlegetlj latolj
a szarakodás a szabály a centi a szajhaság előszobája
nem ugráltat inasokat
nincs idege lakájokra lükeségre bélyegáztatásra
Jamaika a jamaikaiaké még Bácsalmáson is
a szerelem a szerelemé
Ábel s Káin ikersejtje
s oszthatatlan akkor is
ha a két sejt harmadikká tízezredikké szakad
a szerelem betlehemi istállója ott roskadozik
ahol nem beszélnek süketelnek róla
mint én itt neked
a szerelem leveskanál
ha te nem lennél meg a kanál mondta anyám ötven éve
mivel ennénk a levest

játssz szél
dongj legyecske
zümmögd körül nem létező asztalunkat
zöld körömmadár

lássátok feleim
mit bűvölök zsonglőröködök
sámánkodok s ti jégrideg fényévekre tőlem
mindent tudok a világról mivégre ha meghalok
lássátok miféle hálókba gabalyodik
aki a kötélről szeretne megszabadulni
szavak által

kasztok alá
törvényekkel a lét alá taposottak
timonocskák lázárocskák páriák
lássátok

*más vérén vett részvényeink
szarbalomnyi hatalmacskánk vasbunkerünk
őspogány kis eszményeink vagy épp
a betedízíglen öröklődő nyomor vakondtúrásai alatt
miként élünk önfeleim
mit merünk mi
mit tudunk mi
csak pofázni tüdőt köpni vért pisálni
árokparti kutyák
hiába lobog húség a szemünkben
földreletlen rothadunk*

*dobd el
szerelem nélkül minek*

*nem jó az embernek egyedül
talán elviselhető veled
nem kötök üzletet
nem tömöm tele zakód kötényed
nem loplak meg nem zsarolom meg az álmod
cigányod zsidód sem leszek
nem az ecserin a józsefvárosin nem kazár földön vagyunk
ékkő akarok lenni a bomlokodon
saru a lábadon s a föld pora
soha ne fényesíts
ragyogj nélkülem is*

legyecske dongj

*mi vár
eléd borulnék arcodba köpnék
születni halni gyilkolni milliárd éve hozzád készülök
leköplek leborulok eléd
s nem tudom miféle vulkán jégüreg kősvatag
a kiábrándultak mogorva lelke miféle koromfolyam*

ó
mi
vár
palotaúr putrizsívaj
kampómagány émelyítő édes testakol
a Mariana-árok-e vagy a Mount Everest
ki küldött hozzád
hozzám miféle szökőár forgósél taszít
falhoz vert csecsemők koponyareccsenését
hallom a huszonegyedik századot is
miként folytatódik az út
ha mással máskor másbol másbogyan
leszel boldog önfeledt örökre boldogtalan
más más és más zagyvaságok
zavart ésszel zavart vagyok
nem tudom mit akar tőlem
mire szán e döglelkű csontjózsan kalózkapitány
kit kövessenek mit kövessenek
nem értem az úr törvényét
az út törvényét nem ismerem
hátha hátha te tudod
hátha együtt fölismerjük pár évtized tízparancsát

fogd meg a kezem

e költeményt csak így lehet
másnak sosem lefordítani
nincs olyan nép püünkösi nyelv velőrezgés miegyéb
ezt a verset a Csenedes-óceán szemétszigetei írják
a kivégzett mamutfenyők
a cserépbbe nyomorított cédrusok
Gödöllő Veszprém Szentendre diktálják
a pátkai száraz eső és a szél talán a szél
négyen-öten értjük én sem
elég ha a lélek érzi
a vers érti a költeményt

*dobd el
nélküle minek*

*tiéd akarok lenni
maradni boszorkányosan szégyentelenül
legnagyobb paráznaság a szemérem
nekem suttogjon bongjon minden búr
lényed bőzendorferén nekem muzsikáljon a lét
pánsípod legyenek csiklódorombod pásztorfurulyád
hangszálak közt a ködben
rád találjak a harmadnap pengeéles reggelén
titokban kibontott vitorlák alatt
nekem zengj dünnnyögj döngicsélj
én asszonyom
fölséges uram*

*játssz szél dongjál legyecske
él az írás
nem jó egyedül*

*varázslók ükunokái
a költők nem gatyáznak
nem lehet mindenki életfogytiglan szellemi barlanglakó
néha föl is kell nézni ajtót kell tárni
s nevet kell adni újra a halálnak is
halál
hogy e szavakkal törjem rád a szárnyas ablakot
üdvöz légy élet
legyen meg a te akaratod*

szerencséd fiam öreganyám

*csak itt nevez néven
itt szól hozzám itt karol át a mindenség
csak itt tudom a múltat megszólítani*

elő Dávid parittyáját
utcakövet benzinkoktelt
a faltörő kos koponyákat
elő Petőfi Sándort a tülökorrrú Csokonait Gérecz Attilát
az összes valamire való hajlíthatatlant
Adyt satöbbit Szilágyi Domokost Csoórit
szikrát a képzelet gyűjtőzsinórja alá
robbantsuk föl a parlamentet hogy megmentjük a koronát
robbantsuk föl a nemzet szívét fölzabáló Budapestet
hogy megmentjük az ostobaságukba belefulladt falvakat
bombát az érsek az önképviselő a miniszterelnök
s minden gyilkos embergazda érzéketlen segge alá
hogy megmentjük azt a pár kis semmiséget
amiért összeölelt bennünket anyánk apánk
robbantsuk föl érted
szépen kérlek
baszd meg hogy éljünk még
erről szól ez a vers
mosolyunkkal szúrjuk szíven Európát a világot
teremtsünk újat
istenem
kezdjük újra
folytathatjuk
ha nincs remény csak remény van
büszke vállam kicsi kendőm
ugye nem reménytelen

szórd szét
tetőt a vihar a kéményt a házcserepet
dobd el

szerelem nélkül minek

akkor lett nevem
amikor először mondta ki a szád

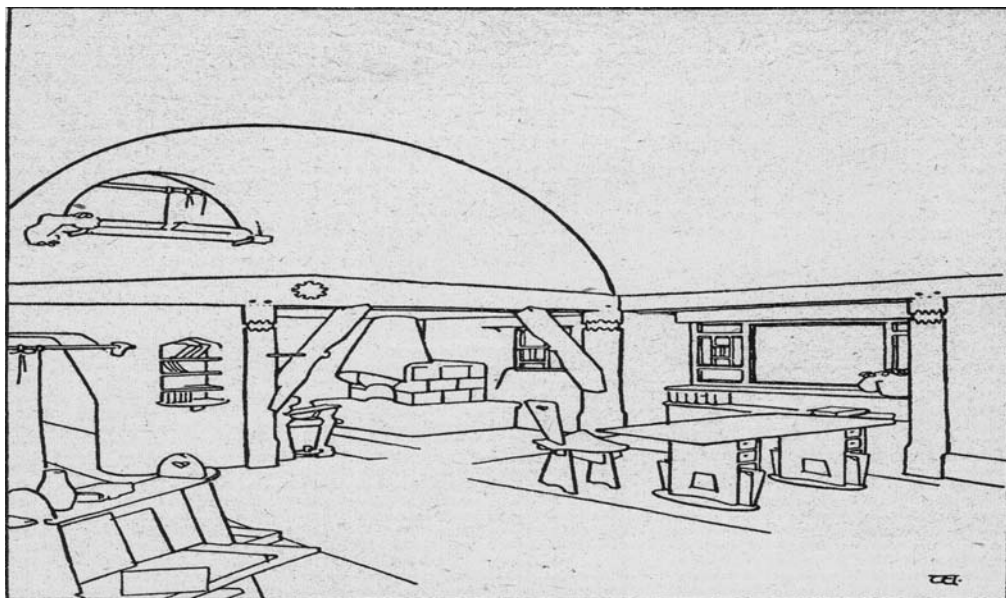
azóta van kezem
mióta te fogod az ujjaim
azóta van ujjam körmöm karom
hónaljam balántékom homlokom hajam
mióta a lélegzeted kavarja
fésűli cirógatja köröttem a levegőt

mióta először rám néztél
azóta látnak engem azóta látom magam
akkor fogant a lelkelem
szerelem pünkösdjén
azóta járok a vízen a föld fölött a fák tetején
azóta vagyok áldott általad

egyedül a te szádban van biztonságban a nevem

ez a mi életünk
kétezer-nyolc nyarán ez a mi énekiünk
a lélek nem alkuszik

gong

Műterem terve Toroczkai íróasztalával, 1908